

« Stand by »

En arribar a l'aeroport va agafar la seva vella bicicleta. Amb la motxilla d'equipatge a l'esquena, va començar a pedalejar els quatre quilòmetres fins al seu piset. Estava content, satisfet de si mateix. Mentre pedalejava maleïa els cotxes que li passaven a tot gas pel costat... "Un altre cotxe amb una sola persona! Quina bogeria! No sé on anirem a parar!" Era un home amb una consciència ecològica absoluta. Per vacances, trenta dies, havia estat col·laborant amb una ONG plantant arbres a la selva de l'Amazones. Havia estat una feina molt dura, però el planeta ho necessitava.

Tenia una llarga experiència com a voluntari. Havia estat netejant platges de *chapapote*; els caps de setmana amb un grup anaven a recollir plàstics als boscos. Estaven preparant diverses campanyes de protesta contra la contaminació per CO₂. La capa d'ozó, el desgel del Pol... Tot estava de cap per avall i ell patia de veritat, ho sentia a l'ànima cada cop que hi havia un desastre ecològic, cada cop que una fàbrica vessava productes a rius, que hi havia fuites químiques, radioactives... No ho podia evitar, es posava malalt de debò.

Treballava en una empresa dedicada a tasques mediambientals i ara pensava en els projectes que hauria de reprendre. Amb noves energies renovades i renovables, perquè es tractava d'això, de molins de vent, plaques solars, energies alternatives.

En arribar a casa va mirar els dipòsits d'escombraries de la cantonada i es va enfadar... "Això no pot ser... S'ha de reciclar! Això és un desastre, no sé on anirem a parar!" Va deixar la bicicleta a la cambra de la porteria. Portava la motxilla i va tenir la temptació de pujar a l'ascensor, però es va reprimir. Ho considerava una despesa energètica excessiva ... "Tinc cames, no sóc vell, encara em puc valdre per mi mateix! Amunt!"

Va obrir la porta del pis, tot estava fosc. Un altre cop es va frenar la mà que instintivament buscava l'interruptor del llum... "Coi! Encara hi ha llum del dia al carrer, només cal avançar unes passes fins a la finestra del menjador i aixecar les persianes. S'ha d'estalviar energia, hem de desaprendre, hem de fer-ho per salvar el planeta. Fora els vells costums del consumidor... Hem de començar per les coses petites" s'anava repetint mentalment.

Havia deixat la motxilla a la porta i en entrar al menjador es va espantar de valent. Va tenir un ensurt ! Va veure una petita llum al fons, l'ull il·luminat d'una bèstia que no parpellejava, al racó, contra la paret, allí on estava el televisor, un aparell nou, de plasma, que s'havia comprat abans de vacances i ni tan sols havia tingut temps de fer servir... "Què és això? Què és aquella llum vermella?" Finalment va pujar la persiana. L'últim raig de llum de la tarda va entrar dins la sala i aleshores es va esgarriar, es va estremir..., va caure de genolls a terra, plorant, arrencant-se els cabells... "No, no! És horrible! terrible! És l'*stand by* del televisor! Ha quedat obert durant trenta dies ... No, no! No ho resistiré!"

Andreu Carranza, escriptor, *Presència* del 12 al 18 de setembre del 2008

COMPREHENSION

1. De retorn de vacances, i pel camí cap a casa, quines situacions gens ecològiques fan reaccionar el personatge?
2. Com descriu l'autor l'arribada al menjador (citeu les paraules més significatives) i com guarda el suspens en la descripció de l'escena?
3. Quina forma d'extremisme es nota en aquest personatge?

EXPRESSION

1. Per millorar la situació del planeta, quines solucions proposeu?
2. El progrés científic i la modernització fan la vida més confortable, però s'acompanyen d'aspectes negatius. Il·lustreu aquesta dualitat d'avantatges i inconvenients amb exemples concrets.